

Nadal observa la processó com una "tradició madura"

L'exalcalde i historiador fa el pregó de Setmana Santa tot repassant la seva història a la ciutat de Girona

Diari de Girona

27.03.2015 | 07:49

L'auditori Irla de la Generalitat es va omplir ahir de gent per seguir el pregó de Joaquim Nadal.

marc martí

GIRONA | LAURA FANALS"La història i la memòria de la història ens són imprescindibles". Seguint aquesta declaració d'intencions, l'historiador i

exalcalde de Girona Joaquim Nadal va oferir ahir el pregó de Setmana Santa tot fent un repàs històric a la celebració d'aquests dies en diferents moments i contextos polítics. Des de la República fins al franquisme i la democràcia, des dels seus records d'infantesa fins a la seva visió com a alcalde, Nadal va acabar el seu recorregut posant la mirada en l'actualitat, tot assegurant que "la processó és plena de vitalitat i ha estat assumida per tothom amb normalitat". Tot i això, va admetre que avui existeix una crisi "de valors en el conjunt de la societat, de fe i de vocacions i de model en el si de l'Església", i va advertir que "l'èxit de la processó no anuncia pas autòmicament un moment esplendorós de l'Església de Girona".

L'acte es va iniciar amb un minut de silenci per a les víctimes de l'accident de l'Airbus, a qui el bisbe, Francesc Pardo, va assegurar tenir molt presents. Tot seguit, el pregoner va començar mostrant una visió molt personal de la Setmana Santa de la seva infància i adolescència. En aquell moment, recorda, aquesta es vivia a través d'"una geografia, un ambient, un aire, una atmosfera", mentre que els contorns reals els posaven el camí del Calvari, les reus i Torre Gironella. També va evocar la litúrgia del diumenge de Rams, amb "la palma del Bisbe coronant el pas del Sant Sepulcre a la processó, les palmes i els palmons amb rosaris ensucrats i creus diverses, les sabates de mudar i el vestit nou, les branques de llor i els càntics a la plaça dels Apòstols".

D'aquella època, Nadal també va recordar el recorregut per les diferents esglésies de la ciutat que es feia durant el Dijous Sant, i com el Divendres Sant era un dia "somort", amb un silenci espès i amb un sentiment de penediment generalitzat i induït. Va tenir també un record per la mort "injusta i inútil" del periodista Carles Rahola, "una altra mena de Calvari laic que la ciutat arrossega i arrossegirà sempre". Al capvespre, va afegir, arribava la desfilada de la processó, que ja llavors era -i continua essent- el moment culminant de la Setmana Santa Gironina.

El pregoner també va recordar l'època de postguerra, en què es vivia la Quaresma i la Setmana Santa "des del convencionalisme establert", i com això va canviar amb el Concili Vaticà II, que va reclamar "una espiritualitat bàsica, d'autenticitat pregona, despullada de parafernàlia". En aquell moment, doncs, es va difondre "una litúrgia depurada, neta, una actitud d'introspecció". En el cas de Girona, va recordar com es tancaven a l'Església del Carme catòlics i progressistes per pregar i reflexionar comunitàriament mentre els manaies desfilaven pel barri vell.

L'arribada de 1979, va recordar Nadal, va suposar una sacsejada a la ciutat. "La processó va desfilar sense cap expectació des del balcó de la Casa de la Ciutat. Va semblar que el divorci entre el nou Ajuntament i les tradicions del cicle cristià era total, sense que s'hagués produït cap decisió. Malgrat l'enrenou ciutadà, s'hi havia arribat per decantament", va assenyalar l'exalcalde.

Però malgrat que en aquell moment es va qüestionar la continuïtat de la processó, Nadal va subratllar que no es tractava d'un qüestionament municipal, sinó que procedia "d'altres focs creuats": discrepàncies entre la junta dels Manaies i la Junta de Confraries, i també amb alguns rectors.

Tot i això, Nadal va assegurar que les relacions entre l'Ajuntament i l'Església de Girona van ser presidides sempre "per una qcordialitat extrema". Per això, malgrat que el consistori va deixar d'anar en incorporació a la processó i de desfilar uniformat, tot deixant per a les confraries i l'Església les decisions de futur, va garantir que continuaria ajudant per mantenir la tradició.

Nadal va fer també un salt enrere per recordar l'any 1931, l'època de la República, on es va plantejar per primera vegada que l'Ajuntament deixés d'intervenir en actes o manifestacions religioses, i també fins a 1934, quan es va discutir si era pertinent que els treballadors municipals treballessin dijous i divendres sant. També va tenir un record molt especial per a Modest Prats, que el 1969 va rebre l'encàrrec de fer l'homilia de la missa vespertina dels divendres de Quaresma. Nadal va indicar que Prats reclamava "una vida nova fomentada en el trencament de les cadenes injustes i l'alliberament dels oprimits", entre moltes altres qüestions.

Finalment, i tornant al present, Nada va concloure que "la processó és una tradició madura de la ciutat i és assumida per uns amb fe i convicció i per d'altres amb respecte i reconeixement pel seu paper a la vida de la mateixa de la ciutat".